

Kitab Yoel jeung Garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikea - Nomer Salapan Welas

Jeff Pippenger

2025-12-25

Nomer Salapan Welas

Singa ti kaom Yuda téh ngaran pikeun Yesus, anu nekenkeun kana padamelan Kristus dina nyegel lajeng muka segel Firman nubuat-Na. Dina pasal lima Kitab Wahyu, Singa ti kaom Yuda, anu ogé mangrupa akar Daud, geus unggul pikeun muka kitab éta. “Akar” Daud téh Isai, jeung akar Isai téh Peres, jeung akar anjeunna téh Yuda, jeung akar anjeunna téh Yakub, jeung akar anjeunna téh Ishak, jeung akar anjeunna téh Ibrahim. Akar Daud atawa Isai, lamun disebatkeun dina patalina jeung Singa ti kaom Yuda, nekenkeun kana prinsip awal jeung ahir, nyaéta Alfa jeung Omega. Nalika Wahyu Yesus Kristus dibuka segelna dina pasal hiji Kitab Wahyu, sipat utama tina karakter-Na nyaéta yén Anjeunna téh Alfa jeung Omega. Saha Anjeunna, éta ogé prinsip anu dipaké pikeun muka segel nubuat-nubuat anu geus disegel ku Singa ti kaom Yuda, nalika Anjeunna nangtukeun yén waktuna geus sumping.

Kabukana Firman nubuat Allah mangrupikeun salah sahiji unsur tina karya panebusan Allah nalika Anjeunna migunakeun kakawasaan Firman-Na pikeun ngahasilkeun kabangunan-kabangunan nurutkeun pangersa-Na. Sister White nyebutkeun yén nalika kitab Daniel jeung Wahyu leuwih kahartos, bakal katingali di antara urang hiji kabangunan anu agung. Cahaya tina Firman nubuat Allah anu ngahasilkeun kabangunan jeung reformasi nurutkeun pangersa-Na.

Sister White, nalika nenjo kana poé-pocé panungtungan, nyarioskeun hiji réformasi anu agung anu lumangsung di antara umat Allah dina poé-pocé panungtungan. Kabangkitan rohani jeung réformasi dina sajarah suci sadayana dihasilkeun ku Firman Allah, sarta unggal mangsa suci éta nuding kana kabangkitan rohani jeung réformasi agung panungtungan anu dimimitian sawatara waktu saméméh hukum Minggu. Kabangkitan-kabangkitan rohani éta dihasilkeun ku dibukana segel Firman Allah. Tujuh guludug éta geus diségel, sakumaha Kitab Daniel ogé diségel dina pasal dua welas.

Nalika urang nerapkeun ciri-ciri nubuat ngeunaan hiji mangsa paburencay anu pakait jeung lambang 1260, urang manggihan yén dina Wahyu pasal sabelas, Musa jeung Elia paéh di jalan salila tilu satengah poé. Dina ayat dalapan welas, mangsa murka Allah geus datang. Musa jeung Elia ngawakilan umat Allah pas saméméh nutupna mangsa kasempetan manusa. Maranéhna dipaburencarkeun salila 1260 poé simbolis di jalan-jalan Sodom jeung Mesir, tempat Isa disalibkeun.

Musa jeung Elia dipasihan kakawasaan pikeun maparin kasaksian maranéhna ti ayat katilu nepi ka ayat katujuh, tempat maranéhna dipaéhan di jalan. Yohanes réngsé ngukur Bait Allah dina ayat kadua, tuluy Musa jeung Elia dipasihan kakawasaan pikeun maparin kasaksian maranéhna, bari maké lawon karung. Amanat Elia jeung Musa dipasihkeun ka Adventisme Millerit Filadelfia dina taun 1844, sarta dina taun 1863, sora maranéhna geus dikurebkeun ku adat-istiadat jeung tradisi

anu diturunkeun ti generasi ka generasi. Maranéhna dipasihkeun kakawasaan pikeun maparin kasaksian maranéhna salila tilu satengah taun, bari “maké lawon karung,” lambang tina poékna kaayaan anu beuki ningkat ti taun 1863 saterusna.

Nalika urang nerapkeun harti anu dipasihkeun ku Sister White ngeunaan tujuh guludug salaku ngalambangkeun kajadian-kajadian malaikat kahiji jeung kadua, dina pola line upon line, urang ngawangun hiji sajarah anu dimimitian ku hiji malaikat turun mawa hiji pekabaran, tapi line upon line, malaikat éta téh boh malaikat kahiji boh malaikat kadua. Nu saurang nempatkeun sukuna kana darat jeung suku séjén kana laut dina 11 Agustus 1840, sedengkeun nu séjén sumping dina waktu kuciwa tanggal 19 April 1844.

Waymark salajengna dina unggal sajarah paralel nyaéta panangan Allah, anu pakait jeung tabél-tabél Habakuk. Dina malaikat kahiji, bagan taun 1843 dihasilkeun, tapi aya kasalahan dina sawatara angka. Dina malaikat kadua, panangan Allah téh mangrupa waymark tina tabél-tabél Habakuk; dilambangkeun nalika Mantenna nyabut panangan-Na tina kasalahan éta. Nalika anjeunna nyabut panangan-Na, éta pekabaran mekar sacara progresif nepi ka puncakna dina rapat kémah Exeter, pas saméméh kuciwa tanggal 22 Oktober 1844.

Dua garis éta nandakeun hiji amanat anu ngawengku saalam dunya, sabab malaikat anu sumping nempatkeun hiji sukuna dina darat jeung hiji sukuna dina laut, sarta ilham ngabéjaan ka urang yén ieu ngalambangkeun hiji amanat saalam dunya. Malaikat éta ogé nandakeun mimiti mangsa tunda dina pasemon sapuluh parawan. Dina waymark kahiji ieu urang ogé ningali panangan Allah ngahasilkeun hiji bohong. Dina 19 April 1844, sacara nabi-nabian katingalina saolah-olah éta titingalian geus bohong, tapi jalma-jalma anu boga kasabaran, ngadagoan, jeung sanajan éta titingalian tunda, éta henteu bohong. Tapi nalika garis anu keur urang wangun dimimitian, bohong tina kuciwa kahiji ditandaan minangka hiji sipat tina waymark kahiji.

Mangka éta tanda panuduh tina panangan Allah jeung papan-papan Habakuk nuduhkeun Allah nutupan hiji kasalahan tuluy ngaleupaskeun panangan-Na tina kasalahan éta. Dina sajarah kaum Millerit, kasalahan éta diidinan ku Allah dina bulan Méi 1842, nalika bagan éta dicitak, sarta sanggeusna kasalahan éta nembongan nalika taun 1843 lekasan, tapi sababaraha waktu sanggeus éta, Gusti ngaleupaskeun panangan-Na tina kasalahan dina angka-angka éta. Kasalahan éta lumangsung ti bulan Méi 1842 nepi ka hiji mangsa sanggeus kuciwa anu kahiji. Pikeun malaikat kahiji, panangan Allah jeung papan-papan Habakuk ditandaan dina bulan Méi 1842, tapi ngaleupaskeun panangan-Na dina sajarah malaikat kadua bakal lumangsung teu lila sanggeus kuciwa anu kahiji.

Ieu nétélakeun yén tanda jalan tina “leungeun” téh mangrupa hiji période nubuat. Hiji période anu dimimitian ku leungeun-Na nutupan hiji kasalahan, tuluy ditungtungan ku leungeun-Na dipiceun tina kasalahan éta. Période nalika leungeun-Na nutupan jeung muka deui ieu mangrupa gambaran ngeunaan pagawean Singa ti kaum Yuda nalika Anjeunna ngégél tuluy muka deui caang nubuat. Anjeunna nutupan bebeneran, tuluy ngébréhkeun bebeneran anu sarua éta kénéh—dina hiji caang anu béda anu henteu nentang caang nu asal. Anjeunna ngalakukeun éta pikeun ngahasilkeun hudang rohani jeung reformasi tina Sasambat Tengah Peuting Millerite.

Mangsa ngadago, anu dimimitian ku datangna malaikat éta, réngsé nalika panangan-Na dipiceun, ku kituna muka segel cahaya nubuat anu ngalahirkeun “gerakan bulan katujuh” anu mingpin kana amanat Midnite Cry dina pasamoan kémah di Exeter, tempat éta amanat robah jadi gelombang pasang anu luar biasa, nepi ka panto anu katutup dina kuciwa anu agung. Panyataan kakawasaan Allah ngaliwatan dibukana segel Firman-Na ngahasilkeun kabangunan jeung reformasi anu beuki ngagedéan.

Dina taun 1863, gerakan Millerite Laodikea dilarang meuntas Yordan, sarta ditugaskeun ka padang gurun lantaran ngarajam Elia jeung Musa. Amanat William Miller téh amanat Elia, jeung amanat dasar Miller nyaéta “tujuh kali”-na Musa. Nolak “tujuh kali” hartina maehan Musa, jeung nolak bebeneran dasar anu ditepikeun ku Miller, hartina maehan Elia. Dina taun 1863, utusan jeung amanatna dipaahan di jalan, sarta ti harita, hiji-hijina jalan pikeun manggihan maranéhna nyaéta ku neangan kuburan maranéhna dina jalan-jalan heubeul Yeremia. Maranéhna paéh di jalan—nyaéta nepi ka maranéhna dihudangkeun deui. Maranéhna dihudangkeun deui nalika “kajadian-kajadian nu bakal datang tina tujuh guludug” anu bakal “diungkabkeun nurutkeun runtuyanana” diulang deui—dina sajarah saratus opat puluh opat rébu.

Nalika sajarah malaikat nu kahiji ditumpangkeun kana sajarah malaikat nu kadua, struktur nubuat ngahasilkeun hiji titik rujukan pikeun nuturkeun panangan Kristus, nyaéta cahaya dina jalan Seruan Tengah Peuting. Cahaya asal tina Seruan Tengah Peuting nyaangan jalan, sarta cahaya tina “panangan katuhu-Na nu mulya” nyaéta anu mingpin léngkah sapanjang jalan éta.

“Kuring kaciri dikurilingan ku cahaya, sarta siga nu keur naék beuki luhur, beuki luhur, ninggalkeun bumi. Kuring malik pikeun néangan umat advent di dunya, tapi teu manggihan maranéhna, nalika aya hiji sora ngandika ka kuring, ‘Tingali deui, jeung tingali rada leuwih luhur.’ Ku hal éta, kuring ngangkat panon, sarta ningali hiji jalan anu lempeng tur heureut, diadegkeun luhur pisan di saluhureun dunya. Dina jalan ieu umat advent keur ngalampah ka kota anu aya di tungtung jalan anu pangjauhna. Maranéhna miboga hiji cahaya caang anu dipasang di tukangeun maranéhna dina awal jalan éta, anu ceuk malaikat ka kuring nyaéta ‘sasambat tengah wengi.’ Cahaya ieu nyaangan sapanjang jalan, sarta méré caang pikeun suku maranéhna, sangkan maranéhna teu titarajong.

“Lamun maranéhna ngajaga panonna tetep nenggang ka Yesus, anu aya pas di hareupeun maranéhna, nungtun maranéhna ka kota, maranéhna aman. Tapi teu lila tuluy sawatara jadi capé, sarta ngomong yén kota téh masih kénéh jauh pisan, sarta maranéhna ngarep-ngarep geus asup ka dinya ti saméméhna. Tuluy Yesus nguatkeun hate maranéhna ku ngangkat panangan katuhu-Na anu mulya, sarta tina panangan-Na kaluar hiji cahaya anu ngageber ngaliwatan rombongan advent, sarta maranéhna ngagorowok, ‘Alleluia!’ Nu séjén kalayan gagabah mungkir kana cahaya anu aya di tukangeun maranéhna, sarta nyebutkeun yén lain Allah anu geus nungtun maranéhna kaluar nepi ka sa jauh éta. Cahaya anu aya di tukangeun maranéhna pareum, ninggalkeun sampéan maranéhna dina poék anu sampurna, sarta maranéhna tatarajong sarta leungit tetempoan kana tanda éta jeung kana Yesus, tuluy murag tina jalan ka handap kana dunya poék jeung jahat anu aya di handap.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Nalika Kristus ngangkat panangan-Na nu mulya, Anjeunna keur ngagunakeun “panangan”-Na minangka lambang tina padamelan-Na dina mingpin umat-Na. Nalika urang ngahijikeun datangna malaikat kadua jeung malaikat kahiji nu turun dina 11 Agustus 1840, urang manggihan yén duanana malaikat miboga hiji pesen dina panangan maranéhna.

“Kuring dipaparin ningali kana perhatian anu ku sakumna sawarga dipasrahkeun ka pagawean anu keur lumangsung di bumi. Yesus nugaskeun hiji malaikat anu kawasa pikeun turun sarta ngingetkeun pangeusi bumi supaya maranéhna nyiapkeun diri pikeun katangan-Na anu kadua. Nalika malaikat éta ninggalkeun payuneun Yesus di sawarga, hiji cahaya anu kacida caangna tur mulya ngabelaan jalan di hareupeunana. Kuring dipaparin béja yén pangutusanana téh pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na sarta ngingetkeun manusa ngeunaan murka Allah anu bakal datang. ...”

“Malaikat anu séjén, anu kawasa, dipaparin parentah pikeun turun ka bumi. Isa nempatkeun hiji tulisan dina pananganana, sarta nalika anjeunna sumping ka bumi, anjeunna sasauran, ‘Babilon geus rubuh, geus rubuh.’ Tuluy kuring ningali deui jalma-jalma anu kuciwa ngangkat panonna ka sawarga, nengetan kalawan iman jeung pangharepan kana nembonganana Gusti maranéhna. Tapi loba anu katingalina tetep dina kaayaan bebal, saolah-olah keur saré; sanajan kitu, kuring tiasa ningali tapak kasedih anu jero dina rarayna. Jalma-jalma anu kuciwa ningali tina Kitab Suci yén maranéhna aya dina mangsa ngadagoan, jeung yén maranéhna kudu sabar ngantoson kacumponan éta titingalian. Bukti anu sarua anu ngagerakkeun maranéhna pikeun ngarep-ngarep ka Gusti maranéhna dina taun 1843, ngarahkeun maranéhna pikeun ngarepkeun Anjeunna dina taun 1844. Sanajan kitu, kuring ningali yén kalolobaanana henteu miboga tanaga anu nandaan iman maranéhna dina taun 1843. Kuciwa maranéhna geus ngaleuleuskeun iman maranéhna.” Early Writings, 246, 247.

Duanana malaikat téh mangrupa bagian tina tilu malaikat anu babarengan jadi hiji lambang, ku kituna maranéhna saajar dina hal amanat anu dilambangkeun ku maranéhna, sanajan masing-masing ngalambangkeun amanatna sorangan anu has. Duanana malaikat nyekel hiji “tulisan” dina leungeunna, anu ngalambangkeun hiji ujian. “Malaikat kahiji jeung kadua kudu lumampah saajar” jeung malaikat katilu.

“Allah parantos maparin pesen-pesen dina Wahyu 14 tempatna dina runtuyan nubuat, sarta padamelanana teu meunang eureun nepi ka panutup sajarah bumi ieu. Pesen malaikat kahiji jeung kadua masih mangrupa bebeneran pikeun jaman ieu, sarta kudu lumangsung saajar jeung ieu anu nuturkeunana. Malaikat katilu ngawawarkeun panggeuingna ku sora tarik. ‘Sanggeus éta sagala,’ saur Yohanes, ‘kuring ningali malaikat séjén turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu agung, sarta bumi jadi caang ku kamulyaan-Na.’ Dina ieu panyarangan, cahaya tina katilu pesen éta dihijikeun sadayana.” The 1888 Materials, 803, 804.

Sadérék White ngaidéntifikasi malaikat katilu minangka malaikat dina Wahyu dalapan welas, sarta ngaidéntifikasi yén malaikat kahiji jeung kadua kudu leumpang saajar jeung sajarah nubuat anu diwakilan ku malaikat katilu dina Wahyu dalapan welas. Ku kituna, anjeunna keur ngajarkeun turunna malaikat kahiji dina 11 Agustus 1840 jeung 9/11, sarta netelakeun yén malaikat dina Wahyu dalapan welas téh “malaikat katilu.” Malaikat katilu téh anu panungtung tina tilu éta, sarta

ditipologikeun ku anu kahiji, jeung ku alatan ieu Sadérék White ngawartosan ka urang yén misi malaikat kahiji sarua pisan jeung misi malaikat dina Wahyu dalapan welas, sabab misi duanana malaikat éta nya éta pikeun “nyaangan bumi ku kamulyaan-Na.”

“tujuh guludug” ngagambarkeun hiji pangwatesan kajadian-kajadian dina sajarah malaikat kahiji jeung kadua anu bakal diulang dina sajarah malaikat katilu. Inspirasi geus nungtun yén nalika urang nyaluyukeun sajarah-sajarah ieu “garis demi garis”, turunna malaikat kahiji dina taun 1840 saluyu jeung turunna Anjeunna dina 9/11. Ieu nandakeun hiji pesen pangujian anu kudu didahar babarengan jeung dua saksi, sarta nyaluyukeun hiji kuciwa jeung waymark kahiji.

“guludug tujuh” ngalambangkeun mangsa kenabian anu dimimitian ku hiji kuciwa sarta ditungtungan ku kuciwa anu leuwih gedé.

Nalika garis nubuat ngeunaan turunna malaikat kahiji disaluyukeun jeung datangna malaikat kadua, éta ngahasilkeun “hiji struktur bebeneran.” Bebeneran dihartikeun minangka tilu léngkah, kalayan léngkah kahiji jeung panungtung sarua, sedengkeun léngkah di tengah ngagambarkeun pemberontakan. Nyasaluyukeun dua malaikat kahiji jeung rarancang ieu ngahasilkeun hiji struktur anu diwangun ku malaikat kahiji jeung kadua, anu ngagambarkeun malaikat katilu tina Wahyu dalapan welas, sarta malaikat katilu tina Wahyu dalapan welas téh mangrupa gabungan boh malaikat kahiji boh malaikat kadua.

Malaikat katilu dina Wahyu dalapan welas diwangun ku dua sora. Sora anu kahiji kacumponan nalika gedong-gedong di New York runtuh dina 9/11, sarta sora anu kadua dina ayat opat nyaéta hukum Minggu. Dina mangsa ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, malaikat katilu dina Wahyu dalapan welas ngawakilan hiji gabungan tina malaikat kahiji jeung kadua. Ku sabab ieu téh kanyataanana, ngagunakeun sajarah dua malaikat éta “baris kana baris,” pikeun ngawakilan sajarah malaikat katilu dina Wahyu dalapan welas—nyaéta ngajarkeun malaikat kahiji jeung kadua, jeung malaikat kahiji jeung kadua.

Dua malaikat datang ka kuciwa nu kahiji, sarta duanana malaikat éta aya patalina sacara nubuat, jeung duanana miboga hiji talatah pangujian anu aya dina leungeun malaikat éta. Tanda jalan saterusna anu digambarkeun dina garis téh nyaéta papan-papan Habakuk, anu langsung pakait jeung panangan Allah. Dina garis malaikat kahiji, bagan 1843 dijieun dina bulan Méi 1842, jeung dina garis malaikat kadua, teu aya bagan. Bagan éta geus réngsé dina datangna malaikat kadua. Tanda jalan papan Habakuk dina garis malaikat kadua nyaéta dicabutna panangan Allah tina hiji kasalahan dina angka-angka bagan 1843.

Leungeun-Na nutupan hiji kasalahan dina pananda-jalan malaikat kahiji, sarta leungeun-Na dicabut dina pananda-jalan anu sarua pisan éta, dina garis malaikat kadua. Ku kituna, pananda-jalan tina meja-meja Habakuk dina garis-garis sajajar malaikat kahiji jeung kadua ngawakilan dua léngkah. Dina léngkah kahiji leungeun-Na nutupan hiji kasalahan, sarta dina ahir mangsa pananda-jalan tina meja-meja Habakuk, Anjeunna nyabut leungeun-Na. Waktu tunda dimimitian ku datangna malaikat kadua, sarta waktu tunda éta réngsé sacara progresif, dimimitian ku dicabutna leungeun-Na. Pananda-jalan tina meja-meja Habakuk ngawakilan hiji kurun waktu anu ditandaan ku leungeun Kristus dina awalna jeung ku leungeun-Na dina ahirna.

Dua tangan ditandaan dina kuciwa nu kahiji, sarta duanana miboga pesen pangujian anu kudu ditarima jeung didahar. Tuluy hiji mangsa waktu nubuat, anu ngawakilan bebeneran-bebeneran dasar, dimimitian ku panangan Allah nu nutupan sarta ditungtungan ku panangan-Na nu muka panutup. Waymark salajengna nyaéta pasamoan kémah di Exeter, tempat seruan dina tengah peuting misahkeun sarta nyucikeun jalma-jalma anu rék nuturkeun panangan Kristus asup ka Tempat Nu Mahasuci.

Nalika Kristus ngalih ka Tempat Nu Maha Suci, Mantenna ngangkat panangan-Na ka sawarga sarta sumpah yén waktu moal aya deui. Mantenna kakara ngégél “tujuh guludug” anu ngawakilan sajarah dua malaikat anu kahiji, anu diulang deui dina sajarah malaikat katilu. Mantenna ngégél “tujuh guludug” sakumaha Mantenna geus ngégél nubuat-nubuat Daniel dina pasal dua welas. Dina pasal dua welas kitab Daniel, dina awal tina tilu mangsa waktu anu simbolis, Kristus ngangkat duanana panangan-Na ka sawarga sarta ngumumkeun yén nalika paburencayna umat Allah geus réngsé, jalma-jalma anu jadi “jelema anu matak héran” bakal dimurnikeun sarta diangkat jadi kurban pangbakti. Struktur malaikat kahiji jeung kadua anu ayeuna keur urang talungtik, sacara simbolis nembongkeun panangan Allah dina unggal léngkah.

Nalika Anjeunna nutupan bebeneran, éta ngahasilkeun hiji kuciwa, jeung nalika Anjeunna miceun panangan-Na, cahaya dihasilkeun, sarta éta cahaya teh cahaya tina amanat Seruan Tengah Peuting. Kuciwa nu kahiji nepi ka Kuciwa Agung ngandung tanda tangan alfa jeung omega sarta dipintonkeun dina wangunan bebeneran. Mimitina ngagambarkeun ahir, jeung tanda jalan di antara dua kuciwa éta ngagambarkeun pangaruh tina panyegelan jeung pambukaan segel kana papan-papan Habakuk, anu mangrupikeun pambukaan segel kana jalan-jalan kolot Yeremia, sarta ngawakilan pondasi anu luhurna Bait Suci ditegakkeun saméméh hukum Minggu nalika Bait Suci anu parantos réngsé diangkat luhureun sakumna gunung. Tanda jalan tengah dina firman bebeneran ngagambarkeun pambrontakan, sarta dina sajarah anu diwakilan ku pamisahan pamungkas antara gandum jeung jukut tare manifests pambrontakan para parawan bodo.

Pamberontakan anu dilambangkeun ku tetengger jalan tina papan-papan Habakuk dipidangkeun minangka hal anu maju bertahap, sabab éta lain ngan hiji tetengger jalan tunggal, tapi hiji mangsa anu miboga awal jeung ahir anu tangtu, sakumaha dilambangkeun ku panangan Allah. Panangan Allah aya dua kali dina kuciwa anu kahiji, sabab aya dua malaikat anu duanana nyekel hiji amanat dina panangan maranéhna. Tetengger jalan pambarontakan anu salajengna miboga panangan awal jeung panangan ahir, ku kituna éta ogé miboga dua panangan dina ciri-ciri kenabianana. Tetengger jalan anu katilu tina kuciwa anu leuwih gede nandakeun Kristus ngangkat panangan-Na sarta sumpah ka sawarga, dina petikan anu sarua pisan tempat tujuh guludug éta disegel, sakumaha dina Daniel pasal dua belas. Dina titik anu sarua pisan nalika malaikat nandaan ahir tina struktur kenabian dua malaikat kahiji anu ayeuna ku urang keur dititénan, Anjeunna ngeureunkeun panerapan waktu nubuatan, sarta nempatkeun diri-Na dina hiji petikan sajarah dina kitab Daniel, tempat Anjeunna lain ngangkat hiji panangan, tapi ngangkat duanana panangan-Na.

Dina Daniel dua belas aya tilu mangsa nubuat anu dibuka segelna dina poé-pocé panungtungan, sabab ieu téh anu karandapan ku umat Allah dina poé-pocé panungtungan. Hal anu kahiji disebutkeun dina visi panungtungan Daniel anu puncak nyaéta yén Daniel, anu ngawakilan umat

sesa Allah, miboga pangarti boh kana éta perkara boh kana éta visi. Hal anu pamungkas kacatet ku Daniel nyaéta kumaha paningkatan pangaweruh dipaké ku Singa ti kaom Yuda pikeun ngahasilkeun hudang rohani jeung pembaruan anu pamungkas di antara umat Allah anu dibédakeun minangka maranéhna anu ngarti. Anjeunna ngalaksanakeun panyegelan umat-Na ku muka segel “tujuh guludug” dina Wahyu dina patalina jeung dibukana segel “tilu mangsa” dina Daniel dua belas.

Nalika Isa netelakeun yén dina ahir tilu satengah poé profétis panyebaran kakawasaan umat Allah, sakabéh “kaajaiban” bakal réngsé—Anjeunna keur netelakeun Juli 2023, nalika tilu satengah poé maotna di jalan-jalan dina Wahyu sabelas réngsé. Ayeuna kaajaiban-kaajaiban éta bakal réngsé saméméh hukum Minggu. Anjeunna nandaan Juli 2023 ku ngangkat lain hiji, tapi dua leungeun. Ku ngalakukeun kitu Anjeunna keur nandaan ahir mangsa ngadagoan, saperti nalika Anjeunna nyabut panangan-Na tina kasalahan dina sajarah kaum Millerit. Kuciwa anu kahiji lumangsung dina 18 Juli 2020, sakumaha ditipikeun ku kuciwa kahiji kaum Millerit, sarta mangsa ngadagoan dimimitian jeung terus lumangsung nepi ka Anjeunna ngulurkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun umat-Na anu sesa dina Juli 2023.

Kuciwaan anu kahiji digambarkeun ku panangan Allah anu nutupan hiji kasalahan, nyaéta yén pikeun kaum Millerite kasalahan éta nya éta nangtukeun taun 1843, lain 22 Oktober 1844. Kuciwaan éta digambarkeun dina ayat dua welas tina pasal dua welas. Kuciwaan anu kahiji digambarkeun ku panangan-Na anu nutupan kasalahan éta, sarta ditipikeun ku kaum Millerite anu nepi ka kuciwaan anu kahiji. Kecap dina ayat dua welas nyaéta “cometh.” Bagja jalma anu ngadagoan, sarta anu “cometh” ka 1335; bagja jalma anu “cometh” ka kuciwaan tanggal 19 April 1844. Kecap anu ditarjamahkeun jadi “cometh” hartina “to touch.” Kaum Millerite ngalaman kuciwaan maranéhna anu kahiji nalika taun 1843 nyentuh taun 1844. Ayat dua welas tina Daniel dua welas nandaan kuciwaan anu kahiji boh tanggal 19 April 1844, tapi leuwih langsung deui, kuciwaan anu kahiji tanggal 18 Juli 2020.

Mangsa nubuat anu kahiji jeung mangsa nubuat anu pamungkas tina tilu mangsa anu dibuka segelna dina waktu ahir, nalika pangaweruh dipinuhan sarta ngalaksanakeun pamisahan anu pamungkas antara gandum jeung jukut liar, ku kituna nandakeun dibukana cahaya nubuat anu ngégél saratus opat puluh opat rébu, nya éta mangsa nubuat anu sarua.

Mangsa anu kahiji dina ayat katujuh nyaéta tungtung tina paburencayna tilu satengah poé dina Wahyu sabelas dina bulan Juli 2023, sarta mangsa dina ayat ka dua welas nyaéta awal tina paburencay anu sarua éta dina tanggal 18 Juli 2020. Alfa jeung Omega parantos nandaan sajarah tujuh guludug dina Daniel dua welas, minangka sajarah anu dimimitian ku kuciwa dina tanggal 18 Juli 2020 sarta ditungtungan tilu satengah poé simbolis ti harita dina bulan Juli 2023. Anu sarua pentingna nyaéta yén nalika Alfa jeung Omega nandaan awal jeung tungtung tina waktos panantian anu pamungkas, Anjeunna ngangkat lain hiji, tapi dua panangan-Na ka sawarga sarta sumpah demi Anjeunna anu hirup salalanggengna.

Putra Allah anu jadi putra manusa keur ngucapkeun sumpah ka Rama, pas di tempat puncak carita umat perjangjian Allah dimimitian, waktu Kristus mimiti nyaur Abram ku hiji jangji, tuluy

netepkeun éta jangji ku hiji sumpah. Leupaskeun sapatu anjeun, sabab anjeun aya dina taneuh suci!

Hurup tengah tina tilu mangsa nubuat téh taya lian ti minangka panggenepan omega tina nubuat waktos perjangjian Abram jeung Paulus salila 430 taun, sakumaha dilambangkeun dina 1290 taun dina ayat ka sabelas. Ayat éta, lamun diteuleuman kalayan pamahaman Millerite, netelakeun hiji mangsa persiapan salila tilu puluh taun pikeun kapapaan, tuluy diteruskeun ku 1260 taun panganiayaan kapapaan. Opat ratus tilu puluh taunna Abram ngagambarkeun pangbeungkeutan jeung pelepasan dina hiji bangsa anu tangtu, sajalan jeung tilu puluh taun kahiji anu ngagambarkeun Gusti ngadamel perjangjian jeung Abram. Mangsa persiapan tilu puluh taun pikeun para imam dimimitian dina taun 1989 dina waktos ahir, sarta tilu puluh taun éta réngsé dina hukum Minggu, nalika ayat éta netelakeun yén kajijian anu nganyenyeri bakal diteundeun, tuluy bakal nganiaya umat Allah salila 1260 taun simbolis, saluyu jeung 42 bulan simbolisna Yohanes dina Wahyu tilu welas.

Gerakan reformatoris ti saratus opat puluh opat rébu dimimitian dina taun 1989, nalika Gusti ngamimitian padamelan-Na pikeun nyiapkeun hiji imamat sangkan ngalayanan salila krisis tengah peuting, anu dimimitian dina hukum Minggu. Alfa jeung Oméga nangtung di luhur cai Hidékel sarta ngangkat dua panangan-Na ka sawarga, bari sumpah yén nalika panyebaran ti 18 Juli 2020 nepi ka Juli 2023 geus kacumponan, kaajaiban-kaajaiban anu patali jeung padamelan Kristus dina ngahijikeun Kadegan Ilahi-Na jeung kamanusaan bakal dirampungkeun.

Ieu téh ucapan anu sarua jeung dina pasal sapuluh, dina runtuyan tujuh guludug, sabab Anjeunna lain baé di dinya mungkas panerapan waktu anu sipatna nubuatan, tapi Anjeunna ogé netelakeun yén dina mangsa disadakeunana tarompet katujuh, rahasia Allah bakal dirampungkeun. Petikan anu sajajar dina Daniel dua welas netelakeun yén nalika paburakna réngsé dina Juli 2023, ngarampungkeun panyegelan umat Allah ogé bakal dirampungkeun, sakumaha dilambangkeun ku disadakeunana tarompet katujuh anu patukang-tonggong jeung Kristus ngangkat panangan-Na sarta sumpah dina duanana petikan anu sajajar.

Mangsa nubuat nu kahiji jeung mangsa nubuat nu pamungkas dina amanat rangkep tilu tina Daniel dua belas ngabogaan tanda alpha jeung omega. Mangsa kahiji dina ayat tujuh nangtukeun tungtung tina mangsa nu sarua pisan, anu ku ayat dua belas dipidangkeun minangka mimitina. Di antara ayat tujuh jeung dua belas, sajarah mangsa ahir ti taun 1989 nepi ka panutupan waktu rahmat dipidangkeun. Di tengah mangsa alpha dina ayat tujuh jeung sajarah omega dina ayat dua belas, dipidangkeun pambrontakan pamungkas umat manusa ti mimiti hukum Minggu nepi ka Mikael nangtung; jeung eta dipidangkeun dina pasal anu sarua pisan tempat Mikael nangtung.

Pemberontakan dina mangsa panengah téh utamana mangrupa sajarah lahiriah ngeunaan pemberontakan, ari tilu puluh taun kahiji mah nyaéta sajarah batiniah ngeunaan panyarapihan para imam anu nyanghareupan langsung kakuatan-kakuatan lahiriah anu dilambangkeun dina mangsa 1260 salajengna.

Mangsa tengah ngalambangkeun pambangkangan tina hurup katilu welas dina alfabét Ibrani, sarta ngahiji jeung anu internal sabab éta ngagambarkeun perang panungtungan tina pasualan gedé di planét bumi, salila mangsa kasempetan rahmat masih lumangsung. Panyawijian antara anu

éksternal jeung anu internal éta ogé mangrupa pesen tina visi panungtungan Daniel, anu dilambangkeun ku walungan Hiddekel jeung ku tilu pasal anu ogé nyangking tandatangan Alpha jeung Omega, sarta diwangun dina struktur bebeneran. Pasal kahiji jeung panungtungan nyarioskeun ngeunaan panyegelan umat Allah anu digambarkeun minangka béntang-béntang anu caang salalawasna. Pasal tengah ngeunaan pambangkangan ngaidéntifikasi sajarah anu sarua, anu diwakilan dina ayat sabelas ku 1290 taun, anu mangrupa ayat tengah dina struktur anu sarua éta.

Nalika Kristus ngagunakeun panangan-Na dina struktur nubuatan, éta ngawakilan loba bebeneran, tapi ogé ngawakilan jalan anu keur dipingpin ku Mantenna pikeun umat-Na. Wahyu Yesus Kristus mimiti dibuka segelna dina bulan Juli 2023. Kabukana segel éta ngalebetkeun ogé kabukana segel tina tujuh guludug jeung amanat Daniel sakumaha digambarkeun dina pasal dua welas. Kabukana segel éta lumangsung dina sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh, anu dimimitian dina 1989 sarta ditungtungan ku hukum Minggu. Dina sajarah éta umat Allah bakal disegel, sarta maranéhna disegel ku curahan Roh Suci. Curahan panungtungan Roh Suci diidéntifikasi dina pasal dalapan tina Wahyu, di mana éta dilambangkeun minangka segel katujuh, sarta ku kituna minangka segel anu panungtung. Singa ti kaom Yuda meunang dina pasal lima pikeun muka kitab anu disegel ku tujuh segel.

Segel kagenep nimbulkeun patalékan dina ahir bab genep, nyaéta saha anu bakal sanggup nangtung salila mangsa nalika geus euweuh deui pangantaraan pikeun dosa.

Sabab poé gedé amarah-Na geus sumping; jeung saha anu bakal sanggup nangtung? Wahyu 6:17.

Bab saterusna, atawa bisa disebut ayat saterusna, ngenalkeun panyegelan ka saratus opat puluh opat rébu jeung ka balaréa anu kacida lobana anu dikumpulkeun kana Karajaan Allah salila krisis hukum Minggu. Saratus opat puluh opat rébu téh mangrupikeun jawaban kana patalékan dina meterai kagenep. Sanggeus maranéhna digambarkeun dina pasal tujuh, mangka pasal dalapan netelakeun yén meterai katujuh jeung anu panungtung dicabut.

Sarta nalika anjeunna muka segel nu katujuh, jadi aya tiiseun di sawarga kira-kira satengah jam lilana. Tuluy kuring ningali tujuh malaikat anu ngadeg di payuneun Allah; sarta ka maranéhna dipasrahkeun tujuh tarompet. Jeung aya deui malaikat séjén datang tuluy ngadeg di altar, nyekel pedupaan emas; sarta ka anjeunna dipaparin loba menyan, supaya anjeunna ngurbankeun eta babarengan jeung doa-doa sakumna para suci dina altar emas anu aya di payuneun tahta. Jeung haseup menyan, anu naék babarengan jeung doa-doa para suci, munggah ka payuneun Allah tina panangan malaikat éta.

Tuluy malaikat nyandak pedupaan, tuluy ngeusian eta ku seuneu tina altar, sarta ngalungkeunana ka bumi; tuluy aya sora-sora, guludug, kilat, jeung lini. Wahyu 8:1–5.

“Seuneu,” anu dina Yesaya pasal genep digambarkeun minangka “bara,” nu ku Sister White diidentipikasi minangka lambang panyucian, dicandak ti altar tuluy dialungkeun ka bumi. “Seuneu” ti sawarga dina Pentakosta digambarkeun minangka létah-létah “seuneu.” “Seuneu” nya éta anu ku Utusan Perjangjian dipaké pikeun nyucikeun anak-anak Lewi.

“‘Anu nyaring-Na aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna bakal ngaberesihan tempat ngirik-Na nepi ka tuntas, jeung ngumpulkeun gandum-Na ka lumbung.’ Mateus 3:12. Ieu téh salah sahiji mangsa panyucian. Ku kecap-kecap bebeneran, sekam keur dipisahkeun tina gandum. Ku sabab maranéhna teuing gumedé jeung ngabenerkeun diri sorangan nepi ka teu daék narima pangreureuhan, teuing mikacinta dunya nepi ka teu daék nampa hirup handap asor, loba anu malik ninggalkeun Yesus. Loba kénéh anu ayeuna ngalakukeun hal anu sarua. Jiwa-jiwa ayeuna diuji saperti para murid éta diuji di sinagoga Kapernaum. Nalika bebeneran ditepikeun nepi ka jero hate, maranéhna ningali yén kahirupan maranéhna henteu saluyu jeung pangersa Allah. Maranéhna ningali kabutuhan robahna diri maranéhna sacara gembler; tapi maranéhna henteu daék nyangking pagawean panolakan diri éta. Ku sabab kitu maranéhna ambek nalika dosa-dosa maranéhna kaungkab. Maranéhna indit bari kaceuceub, sakumaha para murid ninggalkeun Yesus, bari kukulutus, ‘Ieu omongan téh beurat; saha anu sanggup ngadéngékeunana?’” The Desire of Ages, 392.

Seuneu nya éta anu turun kana kurban Élia, sakumaha ogé kana kurban Gidéon ka malaikat. “Seuneu” panyucian téh nyaéta Firman Allah, sabab pikeun dijadikeun suci, nya éta disucikeun ku Firman-Na. “Seuneu” anu dialungkeun ka bumi waktu meterai katujuh dibuka nandakeun panguatan kana pesen kenabian anu dibuka meteraina dina poé-poé ahir, dina mangsa sora tarompét katujuh, dina kacumponan ahir jeung sampurna tina kajadian-kajadian anu dilambangkeun ku tujuh guludug sarta diteguhkeun ku tilu mangsa kenabian dina Daniel dua belas anu geus disegel nepi ka poé-poé ahir.

Wahyu Yesus Kristus anu dibuka pas saméméh nutupna mangsa ujian manusa—ngawengku dibukana tujuh guludug, dicabutna meterai katujuh, dibukana Daniel dua welas, jeung dibukana sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh Daniel sabelas, nyaéta sajarah éta pisan tempat malaikat nanyakeun ka Jalma nu maké linen naon anu bakal jadi tungtung tina ieu kaajaiban-kaajaiban.

Jalma nu maké lawon linen ngawaler sarta nyarios—Lamun aranjeun geus nepi kana panungtungan mangsa nungguan dina bulan Juli taun 2023, aranjeun geus nepi kana sajarah pamasangan segel ka saratus opat puluh opat rébu.

Mantenna ogé ngadawuh—dina ahir tilu satengah poé simbolis dina Wahyu sabelas, hiji amanat nubuat tina kitab Daniel bakal dibuka segelna, sakumaha dilambangkeun ku waktu tungtung dina taun 1798. Kaleresan anu engké bakal dibuka segelna éta, dina ahir tilu satengah poé simbolis, aya dina salapan ayat pisan tina kitab Daniel anu nangtukeun jeung ngajelaskeun panyegelan jeung pambukaan segel kitab Daniel.

Urang baris neruskeun ieu perkara dina artikel salajengna.

“Sabot Kristus sumping ka ieu bumi, tradisi-tradisi nu geus diwariskeun ti turunan ka turunan, jeung panapsiran manusa kana Kitab Suci, nyumputkeun ti jalma-jalma éta bebeneran sakumaha ayana dina Yesus. Bebeneran dikurebkeun handapeun tumpukan tradisi. Harti rohani tina jilid-jilid suci geus leungit; sabab ku sabab maranéhna teu percaya, jalma-jalma ngonci panto khasanah sawarga. Poék nutupan bumi, jeung poék anu kacida kandelna nutupan

rahayat. Bebeneran ngawas ti sawarga ka bumi; tapi di mana-mana teu kasingkab tapak ilahi. Kakalangkang muram siga lawon panutup maot ngalegaan nutupan bumi.”

“Tapi Singa ti kaom Yuda geus meunang. Anjeunna muka segel anu nutup kitab pituduh ilahi. Dunya diidinan nenjo kana bebeneran anu murni, teu kacemar ku naon baé. Bebeneran sorangan turun pikeun ngagulungkeun deui poék jeung ngalawan kasalahan. Saurang Guru diutus ti sawarga kalayan cahaya anu kudu nyaangan unggal jalma anu datang ka dunya. Aya lalaki jeung awéwé anu kalayan sumanget keur neangan pangaweruh, firman nubuat anu pasti, sarta nalika éta sumping, éta téh kawas cahaya anu moncorong di tempat anu poék.” Spalding Magan, 58.

“Ahli-ahli Toret jeung urang Parisi ngaku ngajelaskeun Kitab Suci, tapi maranéhna ngajelaskeunana nurutkeun kana pamadegan jeung tradisi maranéhna sorangan. Kabiasaan-kabiasaan jeung pepeling-pepeling maranéhna beuki lila beuki ngiket. Dina harti rohanina, Firman suci téh jadi pikeun rahayat saperti hiji kitab nu disegel, katutup tina pangartina maranéhna.” Signs of the Times, 17 Méi 1905.